

Krásné ráno

Dnešní kázání bude kratší s ohledem na čas. Možná spíš takové zastavení. Ale on ten náš žalm k tomu vlastně vybízí. Je to píseň, která spíš zastavuje a dává možnost se i ohlédnout na svůj život a Boží jednání v něm. Takže s tímhle žalmem pak můžeme jít dál v týdnu. Nazval jsem si ho pracovně O marnosti a o milosti. Pojd'me si ho přečíst.

Píseň stupňů, Šalomounova.

Pokud Hospodin nebude dům, marně se na něm namáhají stavitelé.

Pokud Hospodin nestřeží město, marně bdí strážce.

Marné je pro vás časně vstávat, pozdě usedat a jíst chléb trápení,

*vždyť **Bůh** dává svému milému spánek.*

Hle, synové jsou dědictví od Hospodina, plod lůna je mzda.

Jako šípy v ruce hrdiny jsou synové zrození v mládí.

Blahoslavený je muž, který jimi naplnil svůj toulec!

Nebudou zahanbeni, až budou v bráně mluvit s nepřáteli.

1) O marnosti – workoholismus a úzkost

Pokud Hospodin nebude dům, marně se na něm namáhají stavitelé.

Pokud Hospodin nestřeží město, marně bdí strážce.

Marné je pro vás časně vstávat, pozdě usedat a jíst chléb trápení,

- **budování domu** (rodina, společenství, kariéra, vzdělání, co budujete ve svém životě?)

- co k tomu patří? Těžká práce. Ne že ne. Časně vstávají...

- riziko, že jen z naší síly, moudrosti, o nás kontrast Šalomoun
- **střežení města** (majetku, rodiny, dětí, rodičů, toho, co už jsme vybudovali, zdraví, úspěchy)
- problém....když v tom Bůh není, žalmista k někomu mluví
- chata a jejich krása...pro sebe, ze sebe....

Řím 11:36 *Vždyť z něho a skrze něho a pro něho je všecko* to je definice Božství, to nemůže říct nikdo jiný

- ale často se nám lidem může stát postoj, že z nás a skrze a nás a pro nás je všecko...a to je pak o nás, a to je bez Boha a to je marné. A nese to sebou pak ovoce. A to je vidět v kontrastu ke spánku milého. Protože pokud budujeme jen my – vyčerpání, ponoření do toho, lidské. Pokud střežíme jen my – úzkost.

2) O milosti – pokoj

A do kontrastu *vždyť Bůh dává svému milému spánek.*

Co znamená, že je někdo Bohu milý? Že s ním má vztah. Že žije slova Pána Ježíše: Kdo je mě přijde, toho nevyženu ven...prijal smíření a miluje Hospodina, Boha svého, celým svým srdcem, celou svou silou a celou svou myslí. Bůh má místo v životě žalmisty. Dokonce na něm zakládá svůj život. To jasně slyšíme z dalších slov *Hle, synové jsou dědictví od Hospodina, plod lůna je mzda.* Bůh dává děti, Bůh dává, že stavíme domy, Bůh dává kariéru, Bůh buduje. A Bůh střeží. A teď nemyslím jen, že žalmista odevzdává ty věci do Boží ruky, ale vidí je jako jeho dary. Pro něj platí slova o Bohu: *Vždyť z něho a skrze něho a pro něho je všecko*
Řím 11:36

A my to z milosti smíme přijímat.

A tak jak Žalm vyznívá, on to zakusil. Co to znamená. Pokud vidíme Boha jako zdroj všeho dobrého v našem životě, pak víme, že naše úspěchy, cokoliv, co máme, jsme nevybudovali sami ze sebe. A to přímo směřuje k vděčnosti. A to vede k pokoji. A také k tomu, že s Bohem počítáme v tom, co budujeme. Jak jsme na

tom? Nezapomněli jsme pro hromadu práce na to, že je to z Boha? A díky němu? A pro něj? To se nám může lehce stát, zvláště pokud jsme zvyklí dřít.

Proto je tak sladké se zastavit s žalmistou a ohlédnout se. A možné se znovu zakořenit do Božího jednání, začít ho vidět, radovat se z něj, čerpat z něj pokoj.

A v případě střežení. Každý máme něco, čeho si ceníme a nechceme to ztratit. Milujeme své rodiče, práci, byt, děti, školu. Ale i oni jsou stvoření Bohem, jsou tu skrze něho a pro něho. Takže ve výsledku naše obavy nám je neudrží. Ale Bůh je drží. Zkusili jste někdy odevzdat Bohu svůj den, když jdete spát. Protože možná tohle víme, ale ten akt odevzdání: *Bože děkuju za tenhle den, za to, co jsi mi dal udělat, z tvé milosti. Dávám ti to. Dávám ti taky svoji práci, rodinu, i dnešní obavy o...* Dát to Bohu, aby on to střežil. A my šli spát.

Samozřejmě to není jen o spánku, ale o životním postoji k tomu, co máme, čeho si ceníme. Je to z Boha a pro Boha.

3) Záměr

To co je unikátní na tomto žalmu, je že opravdu nedává návod na to, jak budovat tak aby Bůh byl při tom nebo jak střežit. O tom je trochu víc žalm 128. Ale tady jde o naše srdce, které může mít tendenci zapomenout na Boha v tom všem našem loptění a snažení – v práci, doma, ve škole... a to pak začínáme jet jen na lidský pohon a to sebou ponese přepracovanost, úzkost a ve výsledku prázdnotu. Kdežto žalmista nás chce zastavit, probudit – ukázat na to: Hele, jestli makáš od rána do večera a vypadl ti z toho Bůh, tak je to marné. Ale pokud jsi v tom s ním, tak můžeš jít v klidu spát. Jdi za ním, dej mu svůj život a otevři oči pro to, co všechno je jeho dílo. Že je to vlastně v jeho moci a že to, co máme je od něj a skrze něj a pro něj. A z toho můžeme čerpat pokoj.

A o co víc v Kristu!

Ježíš řekl *Beze mě nemůžete činit nic*. A on to mohl říct, protože on je Bůh, takže skrze něho a pro něho jsou všechny věci. A jeho největší dar nám je, že on nás usmířil s Bohem. A Bůh je teď náš Otec. Pro každého, kdo mu dal svůj život a přijal jeho odpuštění. Díky Ježíši a jeho oběti na kříži jsme Bohu milí.

A když náš Bůh řekne: a já jim dávám věčný život: nezhynou navěky a nikdo je z mé ruky nevyrvé. Můj Otec, který mi je dal, je větší nade všechny, a nikdo je nemůže vyrvat z Otcovy ruky. Já a Otec jsme jedno.“ (Jan 10:28-30)

Tak máme všechny důvody k pokojnému spánku.

Tady mi přijde, že je srdce pokoje. Ne v tom, že o nic nepřijdeme nebo že se nám nic nestane. Ale v tom, že víme o Boží lásce a dobrotě a z ní můžeme čerpat pokoj a důvěru.

Takže nejen, že večer odevzdám den, nějak rituálně. Ale že jak jdu životem víry, tak poznávám, jaký Bůh je, jak blízký a dobrý je v Ježíši. A proto s ním chci budovat svůj život, zvát ho do toho, dělat to pro něj.

A to pak může přinášet pokoj. Protože je to v jeho ruce. A pokud nám záleží na Božím království, tak si máknem, ale nejen s lidskou snahou, ale s Bohem, který dává růst. Takže můžeme jít cestou milosti a ne marnosti.

Amen